

ROMANIA
JUDEȚUL VRANCEA
COMUNA GOLOGANU
CONSILIUL LOCAL

HOTĂRÂRE

Privind: aprobarea Strategiei de Dezvoltare a Serviciilor Sociale și a Planului anual de acțiune privind serviciile sociale furnizate de Compartimentul autoritate tutelară și asistență socială la nivelul comunei Gologanu, județul Vrancea

Consiliul local al comunei Gologanu, județul Vrancea;

Văzând referatul de aprobare la proiectul de hotărâre inițiat de primarul comunei Gologanu și raportul compartimentului de resort;

Având avizul favorabil dat la proiectul de hotărâre de comisia de specialitate din cadrul consiliului local Gologanu;

În conformitate cu prevederile art.112 alin.(3) lit. a), art.117 alin.(2) și art.118 alin.(1) din Legea nr.292/2011 din Legea asistenței sociale;

Văzând avizul nr.7 din 11 Iulie 2017 emis de Comisia Județeană privind Incluziunea Socială Vrancea;

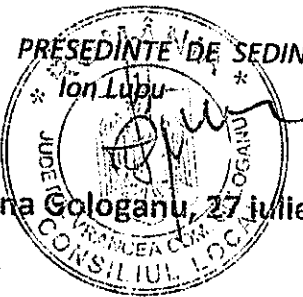
În temeiul art.36 alin.(1), alin.6 lit."a" și al art.45 alin.(1) din Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

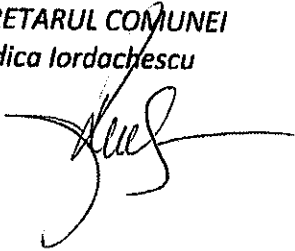
HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Se aprobă Strategia de dezvoltare a serviciilor sociale furnizate de compartimentul autoritate tutelară și asistență socială la nivelul comunei Gologanu, județul Vrancea pentru perioada 2017 – 2022, conform anexei 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art.2 – Se aprobă Planul anual de acțiune privind serviciile sociale furnizate de Compartimentul autoritate tutelară și asistență socială la nivelul comunei Gologanu, județul Vrancea, conform anexei 2 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art.3 – Secretarul comunei va face cunoscută prezenta hotărâre persoanelor interesate.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,
Ion Lupu

Comuna Gologanu, 27 Iulie 2017
Nr.37

CONTRASEMNEAZĂ,
SECRETARUL COMUNEI
Rodica Iordachescu

Anexa 1 la HCL nr.37/27.07.2017

U.A.T. COMUNA GOLOGANU

JUDEȚUL VRANCEA

PRIMĂRIA

*STRATEGIA
DE DEZVOLTARE A SERVICIILOR SOCIALE ACORDATE
DE COMPARTIMENTUL AUTORITATE TUTELARĂ ȘI ASISTENȚĂ
SOCIALĂ
LA NIVELUL COMUNEI GOLOGANU, JUDEȚUL VRANCEA
pentru perioada 2017 – 2022*

Capitolul I
Considerații generale

1. Considerații generale

La nivelul comunei a fost elaborată o "Strategie de dezvoltare locală a comunei Gologanu, perioada 2014 - 2020". În această Strategie locală un capitol aparte este alocat serviciilor sociale și incluziunii sociale.

Pentru implementarea Strategiei și prin intermediul fondurilor europene este necesară asigurarea corelării acesteia cu politica UE. În acest sens, pentru identificarea obiectivelor de dezvoltare a comunității locale se pleacă de la unele obiective naționale de dezvoltare regională care să fie corelate cu obiectivele strategice ale UE.

În procesul de elaborare a Strategiei au fost luate în considerare obiectivele europene, naționale și regionale promovate prin:

- ✓ Strategia de Dezvoltare Europeană - Strategia Europa 2020
- ✓ Strategia de Dezvoltare Durabilă Europeană
- ✓ Strategia de Dezvoltare Durabilă Națională
- ✓ Planul Național de Dezvoltare (PND)
- ✓ Planul Național de Dezvoltare Rurală (PNDR)
- ✓ Strategia de dezvoltare a Județului Vrancea

și s-a asigurat corelarea cu obiectivele tematice și prioritățile de investiții, promovate prin propunerile de regulamente pentru perioada 2014-2020.

1.1 Corelarea strategiei locale cu Strategia de Dezvoltare Europeană

La nivel european Comisia Europeană a elaborat Strategia Europa 2020 și propunerile de regulamente pentru perioada 2014-2020, stabilind cadrul general al priorităților de investiții. Strategia Europa 2020 reprezintă strategia Uniunii Europene de creștere economică până în anul 2020. Într-o lume aflată în permanentă schimbare, Uniunea Europeană dorește să devină o economie inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, în cadrul căreia statele membre își propun atingerea unor obiective ambițioase în domeniul ocupării forței de muncă, în domeniul productivității și coeziunii sociale.

Uniunea Europeană face eforturi mari pentru a depăși criza economică și pentru a crea condițiile care să favorizeze dezvoltarea unei economii mai competitive, cu un grad mai ridicat de ocupare a forței de muncă.

„În practică, Uniunea a stabilit cinci obiective majore – privind ocuparea forței de muncă, inovarea, educația, incluziunea socială și mediul/energia - care urmează să fie îndeplinite până în 2020. Statele membre au adoptat propriile lor obiective naționale în aceste domenii. Diverse acțiuni la nivel european și național vin în sprijinul Strategiei." (Jose Manuel Barroso – Președintele Comisiei Europene)

Cele 5 obiective europene pentru 2020 prevăzute de Strategie sunt:

- a) Ocuparea forței de muncă:
 - ✓ rata de ocupare a forței de muncă de 75% în rândul populației cu vârste cuprinse între 20 și 64 de ani;
- b) Cercetare și dezvoltare:
 - ✓ alocarea a 3% din PIB-ul UE pentru cercetare și dezvoltare.
- c) Schimbări climatice și energie:
 - ✓ reducerea cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră (sau chiar cu 30%, în condiții favorabile) față de nivelurile înregistrate în 1990;

- ✓ creșterea ponderii surselor de energie regenerabile până la 20%, creșterea cu 20% a eficienței energetice;

d) Educație:

- ✓ reducerea abandonului școlar la sub 10%;
- ✓ creșterea la peste 40% a ponderii absolvenților de studii superioare în rândul populației cu vârsta cuprinsă între 30-34 de ani;

e) Sărăcie și excluziune socială:

- ✓ reducerea cu cel puțin 20 de milioane a numărului persoanelor care suferă sau riscă să sufere de pe urma sărăciei și a excluziunii sociale.

Pentru ca Strategia Europa 2020 să dea roade, a fost instituit un sistem de guvernare economică menit să coordoneze acțiunile politice economice derulate la nivelul UE și la nivel național și să promoveze creșterea economică și crearea de locuri de muncă.

Prioritățile Strategiei Europa 2020, vizează:

- ✓ "Creștere inteligentă" - dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și inovare;
 - ✓ "Creșterea durabilă" înseamnă promovarea unei economii mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologice și mai competitive, presupune dezvoltarea de noi procese și tehnologii (inclusiv cele ecologice) care să:
 - accelereze dezvoltarea de rețele inteligente, ce folosesc TIC;
 - exploateze rețelele de la scara UE;
 - consolideze avantajul competitiv al mediului european de afaceri;
 - conștientizeze consumatorii în ceea ce privește meritele utilizării eficiente a resurselor;
 - scadă emisia de dioxid de carbon;
 - prevină degradarea mediului, pierderea biodiversității, utilizarea nedurabilă a resurselor.
 - ✓ "Creșterea favorabilă incluziunii" înseamnă promovarea unei economii cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, care să asigure coeziunea socială și teritorială și care presupune:
 - asigurarea autonomiei cetățenilor prin rate ridicate ale ocupării forței de muncă;
 - investirea în dezvoltarea competențelor;
 - combaterea sărăciei;
 - modernizarea piețelor muncii și a sistemelor de formare și de protecție socială;
 - consolidarea coeziunii teritoriale prin accesibilizarea beneficiilor creșterii economice în toate regiunile UE, inclusiv în cele ultraperiferice;
 - asigurarea accesului și oportunităților pentru toți cetățenii pe tot parcursul vieții;
 - creșterea participării forței de muncă prin asigurarea de politici de promovare a egalității de șanse între femei și bărbați.

În concluzie, Strategia Europa 2020 își propune să asigure o creștere economică inteligentă

(prin investiții mai eficiente în educație, cercetare și inovare), durabilă (prin orientarea decisivă către o economie cu emisii scăzute de carbon și o industrie competitivă), favorabilă incluziunii (prin punerea accentului pe crearea de locuri de muncă și pe reducerea sărăciei). Strategia de dezvoltare locală a comunei Gologanu 2014 - 2020

Urmare a modificărilor intervenite în nevoile sociale ale populației localității, în comportamentul general al locuitorilor și în legislația națională în domeniul asistenței sociale, se impune elaborarea unei Strategii de Dezvoltare a Serviciilor Sociale acordate de

furnizorul public la nivelul comunei Gologanu, județul Vrancea, pentru perioada 2014 – 2020 și a unui Plan de acțiune elaborat în conformitate cu aceasta.

Prezenta Strategie de dezvoltare a serviciilor sociale acordate la nivelul comunei Gologanu, pentru perioada 2014 – 2020 se elaborează în conformitate cu prevederile art. 112 alin. (3) lit. a) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011.

Compartimentul Autoritate Tutelară și Asistență Socială din aparatul de specialitate al Primarului comunei Gologanu își asumă obligația de a organiza și acorda serviciile sociale ce îi revin în sfera de atribuții și competențe, precum și de a planifica dezvoltarea acestora, în funcție de nevoile identificate ale persoanelor din comunitate, de prioritățile asumate, de resursele disponibile și cu respectarea celui mai eficient raport cost/beneficiu.

2. Definiții

Sistemul național de asistență socială reprezintă ansamblul de instituții, măsuri și acțiuni prin care statul, reprezentat de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și societatea civilă intervin pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale situațiilor care pot genera marginalizarea sau excluderea socială a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităților. (art. 2, alin. (1) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011)

Asistența socială, prin măsurile și acțiunile specifice, are drept scop dezvoltarea capacităților individuale, de grup sau colective pentru asigurarea nevoilor sociale, creșterea calității vieții și promovarea principiilor de coeziune și incluziune socială. (art. 2, alin. (3) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011)

Serviciile sociale reprezintă activitatea sau ansamblul de activități realizate pentru a răspunde nevoilor sociale, precum și a celor speciale, individuale, familiale sau de grup, în vederea depășirii situațiilor de dificultate, prevenirii și combaterii riscului de excludere socială, promovării incluziunii sociale și creșterii calității vieții. (art. 27, alin. (1) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011)

Beneficiile de asistență socială sunt măsuri de redistribuire financiară/materială destinate persoanelor sau familiilor care întrunesc condițiile de eligibilitate prevăzute de lege, iar beneficiarul reprezintă persoana care primește beneficii de asistență socială și/sau, după caz, servicii sociale. (art. 6, lit. c) și d) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011)

3. Contextul elaborării strategiei

3.1 Profilul comunității

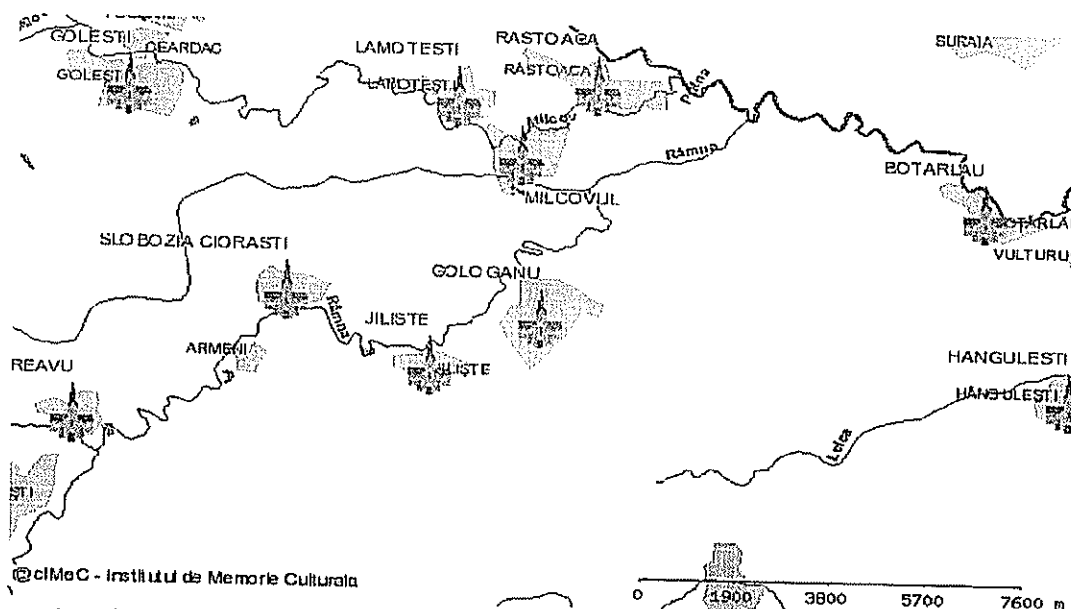
3.1.1 Localizarea comunei și aspectele administrative

În luna mai a anului 2004, în baza Legii nr. 84/2004 pentru înființarea unor comune, a fost reînființată comuna Gologanu, prin desprinderea de comuna Milcovul.

Comuna este situată în sud – estul județului Vrancea, pe malul drept al râului Râmna, este traversată de șoseaua națională DN23A, care o leagă spre nord de comuna Milcovul și municipiul Focșani (unde se termină în DN23) și spre sud de comunele Tătăranu și Măicănești.

Astfel, comunele cu care se învecinează sunt:

- ✓ La Nord - Milcovul, la aproximativ 2 Km;
- ✓ La Sud - Tătăranu, la aproximativ 5 Km;
- ✓ La Est - Răstoaca, la aproximativ 15 Km;
- ✓ La Vest - Slobozia Ciorăști, la aproximativ 2 Km.

Locuitorii comunei nu au acces direct la calea ferată. Cea mai apropiată stație CFR este în localitatea Focșani. Transportul auto, cu mijloace de transport în comun, este asigurat de întreprinzători particulari.

Comuna Gologanu se află la 2 km de comuna Milcovul, la 12 km de Focșani, 189 km de București, 94 km de Galați, 82 km de Brăila, 116 km de Bacău, 214 km de Iași.

Teritoriul administrativ se întinde pe o suprafață de 3.840 ha, din care intravilanul reprezintă 296 ha.

Pe teritoriul comunei Gologanu utilizarea terenului agricol, conform datelor furnizate prin raportările statistice locale, se prezintă astfel:

- ✓ arabil: $2948 + 210$ (intravilan) = 3158 ha
- ✓ livezi: 3 ha
- ✓ vii: 92 ha
- ✓ pășuni: 366 ha
- ✓ fânețe: -

Planul Urbanistic General, elaborat și aprobat potrivit legii, constituie instrument de aplicare a politicii de dezvoltare a localității. PUG a fost realizat în 2008, iar lucrarea contribuie la elaborarea strategiei de dezvoltare socio-economică a comunei Gologanu.

Elementele de noutate conținute în Planul Urbanistic General în comparație cu schițele de sistematizare realizate până acum, sunt:

- ✓ reșezarea localității, în vatra ei firească, prin includerea în intravilanul existent a tuturor suprafețelor construite situate pe teritoriul administrativ al localității;
- ✓ asigurarea în cadrul intravilanului propus a suprafețelor necesare dezvoltării funcțiunilor localității;
- ✓ având în vedere propunerile locale, materializarea programului de dezvoltare a localității în P.U.G.;
- ✓ propuneri de perspectivă privind dezvoltarea activităților economice și evoluția populației;
- ✓ armonizarea interesului public cu cel privat;
- ✓ propuneri pentru obiective de utilitate publică și asigurarea amplasării acestora;
- ✓ obiectivele propuse vor fi realizate respectând dreptul de proprietate;

- ✓ respectarea măsurilor de protecție a mediului;
- ✓ propuneri pentru obiectivele de utilitate publică și organizarea amplasării acestora;
- ✓ instituirea de măsuri speciale de protecție și de reglementări specifice pentru zonele de rezervații naturale;

Planul urbanistic general are atât caracter director, cât și de reglementare și reprezintă principalul instrument de planificare operațională, constituind baza legală pentru realizarea programelor și acțiunilor de dezvoltare.

3.2. Repere istorice

La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna Gologanu făcea parte din plasa Marginea de Sus a județului Râmnicu Sărat, și era formată din satele Gologanu și Vlădulești, cu o populație de 1570 de locuitori. În comună funcționau o biserică ridicată în 1859 și o școală mixtă cu 53 de elevi înființată în 1880. (Lahovari, George Ioan (1900) "Gologanul, com. rur". *Marele Dicționar Geografic al României*. 3. București: Stab.grafic J.V. Socec. pp595).

Anuarul Socec consemnează comuna în aceeași componență (satul Vlădulești este denumit acum Vlăduleasa), în plasa Cotești a aceluiași județ, având populația de 2100 de locuitori. (Comuna Gologanu în Anuarul Socec al României-mari)

În 1950, comuna a trecut în administrarea raionului Focșani din regiunea Putna, apoi (după 1952) din regiunea Bârlad și (după 1956) din regiunea Galați. În 1968 a fost transferată la județul Vrancea, dar a fost imediat desființată și inclusă în comuna Milcovul, și tot atunci satul Vlăduleasca a fost desființat și înglobat satului Gologanu (Legea nr. 3/1968, *Lege-online.ro*; Legea nr. 2/1968 – *Monitoruljuridic.ro*). Comuna a fost reînființată în 2004, în structura actuală (Legea nr. 84/2004 pentru înființarea unor comune – *Lege5.ro*).

"Comuna Gologanu, contemporană cu Târgul Socilor" este cea mai recentă monografie a unei localități vrâncene în care publicistul Petre Abeaboeru a avut răbdarea și curajul să culeagă din negura istoriei date știute și mai puțin știute despre comuna Gologanu. Această monografie este singura lucrare în care descoperim și una din personalitățile veacului trecut, general corp de armata Gheorghe R. Gheorghiu, nimeni altul decât fostul comandant militar al Odesei în timpul celui De-al Doilea Război Mondial. În 300 de pagini, pe parcursul a 7 capitole, publicistul descrie istoria comunei Gologanu, de la primele consemnări ale existenței umane pe acele locuri până în zilele noastre.

Contemporană cu Târgul Socilor, așa cum frumos o numește în titlu, istoria teritoriilor care alcătuiesc astăzi Gologanu a fost influențată și de succesivele cutremure, care, la un moment dat, au schimbat cursul râurilor Râmna și Siret, aspect mai puțin cunoscut astăzi, dar de luat în seama de noi, care locuim la întretăierea unor plăci tectonice, mereu în mișcare.

Din monografie aflăm informații despre satele Lacuri, Paraschiveni, Gologanu, Vlăduleasca, despre faptul că în preajma actualei comune Gologanu ar fi fost amplasată vestita cetate Soci unde, în 1471, Ștefan Cel Mare îl învinge pe Radu Cel Frumos, dar și că din Gologanu a fost și Panait Gheorghiu, cu doctorat la London School of Economic and Political Science (1929), a cărui semnătura era pe bancnota de 20 de lei până în 1950.

Așadar, mergând mai adânc pe firul istoriei, aflăm că vechimea acestui sat și-ar avea originea dincolo de anul 1540 (Extrase – monografia "Comuna Gologanu, contemporană cu Târgul Socilor", Petre Abeaboeru, Ed. Terra, 2011). Dacă se face o analogie cu zona inundabilă a Siretului – pe vechea albie, coroborată cu vechea albie inundabilă a Râmnei care au format nenumărate lacuri și bălți în perioada medievală, făcând ca numele moșiei din preajmă să fie

LACURI, denumire care a străbătut prin veacuri până în epoca noastră, se dă crezare faptului că satul ar fi existat dincolo de anul 1540. În urma cercetărilor efectuate cu ocazia întocmirii monografiei comunei se crede ca moșia și vatra satului Lacuri s-au aflat în apropierea localității Belciugata, nu departe de actuala așezare Gologanu. Vechea denumire a Belciugatei a fost Belciugul Muntenesc, localitate atestată documentar din 22 mai 1594.

În anul 1831, printre marii moșieri din zonă se numărau: marele paharnic Hristodor Niculescu, ce deținea proprietățile Vâjâitoarea (Mihălceni), Slobozia Ciorăști și Gologanu; slugereasa Marghioala Paraschivescu – deținea proprietățile Paraschiveni și Gologanu.

La începutul sec. al XX-lea, Marghioala Paraschivescu, împreună cu paharnicul Hristodor Niculescu, ca urmare a fenomenelor naturale ieșite din comun, care duc la revărsarea râurilor din matca lor, hotărâsc mutarea Satului Paraschiveni, de pe moșia cu același nume, pentru salvarea oamenilor, în Satul Gologanu, de pe moșia Gologanu-Lacurile, în partea dinspre Boțîrlău și actuala vatră a Satului Gologanu, învecinându-l cu micul Cătun Vlăduleasca.

În anul 1831, Satul Gologanu avea peste 135 de familii. Datorită micii altitudini a terenului, zona va fi în continuare expusă iminentelor inundații a râurilor din zonă, fapt care îl determină pe noul coproprietar Ion Iarca să hotărască mutarea satului Gologanu, unit cu Paraschiveni, pe un grind, adică pe actualul amplasament. Aceasta se petrecea înaintea anilor 1850. Locuitorii din cătunul Vlăduleasca, fiind ceva mai feriți de inundații, rămân pe vechiul amplasament.

În anul 1890 Satul Gologanu avea o întindere de 100 ha, cu o populație de 386 familii. Știau carte 25 locuitori; satul avea o biserică cu 2 preoți și 2 cântăreți precum și o școală.

În anul 1900, Satul Gologanu se mărginea la nord cu Satul Risipiți, despărțit de Râul Râmna, la est cu satul Hângulești, la sud cu satul Obilești, de care era despărțit prin Pârâul Valea Nanului (azi dispărut) și la vest cu Slobozia Ciorăști.

Datorită amplei dezvoltări a Satului Gologanu, unde se vor așeza o parte din locuitorii satului Vlăduleasca și ca urmare a distrugerilor provocate din luptele din Primul război mondial, în anul 1925 se trece la un amplu plan de sistematizare a localității, plan existent la Arhivele Naționale Vrancea, intitulat planul parcelar al noilor vetre de sat Gologanu și Vlăduleasca, județul Râmnicu Sărat, comuna Gologanu – 1925.

La sfârșitul anului 1929 și începutul anului 1930, conform informațiilor lui Octavian Moșescu, județul Râmnicu Sărat era împărțit în 3 plăși mari, cu denumiri geografice – Cîmpul, Dealul și Muntele, care cuprindeau nou înființatele comune rurale, un fel de miniplăși, ce polarizau în jurul lor satele mai mici. Astfel, în marea Plasă Dealul se aflau următoarele comune rurale: Bogza, Ciorăști, Cotești, Gologanu, Măicănești, Urechești, Vârteșcoi. Reședința plășii era în localitatea Bogza. Comuna rurală Gologanu avea în componență următoarele sate: Armeni, Bordeasca Nouă, Bordeasca Veche, Cerdac, Ciorăști, Golești, Gologanu, Obilești, Risipiți, Satul Nou, Slobozia și Vlăduleasca. Toate aceste sate aveau administrație proprie, primari proprii, dar aparțineau de comuna Gologanu, care avea administrație și primar proprii, peste toate aceste sate, inclusiv satul de reședință – Gologanu. La finele anului 1931 se revine la vechea formă de dinaintea comunelor rurale.

Referitor la numele satului Gologanu, au circulat trei variante:

- ✓ că numele ar veni de la ciobanii care au fost aduși cu oile la pășunat pe aceste locuri de moșierul Scarlat Iarca, din Gologanu-Buzău și că unul din ciobani s-ar fi numit Gologanu;
- ✓ pe șoseaua Vârteșcoiu-Brăila, care trecea și trece și în prezent prin marginea de sud a satului Gologanu, a fost un oarecare cârciumar care vindea băuturi, tutun și pâine

trecătorilor și pentru că era singur în câmp, de teamă să nu-i fure cineva marfa, vindea produsele pe fereastră, după ce mai întâi cerea gologanii – adică banii. În discuțiile lor, pe drum, trecătorii se întrebau unde să poposească și se exprimau la Gologanu, adică la vestitul cârciumar.

- ✓ varianta cea mai credibilă este aceea că numele satului a variat în funcție de numele moșiilor pe care s-a așezat – Lacuri - și – Gologanu, moșia Gologanu este mult anterioară ca denumire existenței ciobanilor și cârciumarului.

În geografia județului Râmnicu Sărat, scrisă în anul 1909, se menționează că la jumătatea sec. al XVIII-lea, un mare crescător de oi din părțile Sibiului, Ion Gologanu, ar fi coborât către Focșani, cu turmele sale, în drum spre Dunăre. A poposit mai mult timp pe vasta câmpie din drumul său, fapt ce a dus la denumirea locului, unde s-a așezat acesta, Câmpul lui Gologanu și de aici moșia Gologanu.

Mai târziu, proprietarul lărcă va popula moșia cu oameni din zona de confluență Buzău – Râmnicu Sărat, din partea munteană, care vor pune bazele satului Gologanu, nume luat de la moșia pe care au fost așezați.

În februarie 1968, ca urmare a noii organizări administrativ-teritoriale a țării, un număr mare de comune se reorganizează. În această situație, comuna Gologanu se unește cu comuna Risipiți – Milcovul și cu comuna Răstoaca și formează o mare unitate administrativă – Milcovul.

La începutul anului 1989, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România ajunge la concluzia că unele comune au o populație destul de numeroasă iar altele nu se încadrează în baremul stabilit de lege pentru a fi înființate independente și drept urmare, în aprilie 1989, prin Legea nr.2, se reorganizează o serie de comune din țară, printre care și Gologanu care a fost unită cu comuna Slobozia Ciorăști (cu satele componente – Jiliște și Armeni) luând ființă comuna Gologanu, cu sediul în localitatea Gologanu.

După evenimentele din decembrie 1989, noile organe de conducere a țării, prin Decretul-Lege nr.38/1990 abrogă prevederile Legii nr.2/1989, comuna Gologanu revenind la comuna Milcovul.

Reparația istorică avea să vină în anul 2004, grație eforturilor unor fruntași ai satului, când, prin Legea nr.84/2004, comuna Gologanu a fost reînființată.

3.3. Populația. Elemente demografice și sociale

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au făcut observații și estimări care i-au ajutat să își organizeze viața.

Preocupările actuale ale demografiei se orientează tot mai mult spre cunoașterea, descrierea și analiza evoluției familiilor și a gospodăriilor, ca formă esențială a modului de conviețuire umană, suport informațional statistic esențial pentru construirea politicilor de dezvoltare economică și socială locală și regională.

Conform datelor oficiale ale Direcției Județene de Statistică Vrancea, în urma Recensământului populației și locuințelor din anul 2011, populația Comunei Gologanu însuma o populație stabilă de 3.040 locuitori, dintre care 1.535 - femei și 1.505 bărbați, reprezentând 0,89% din totalul populației din județul Vrancea.

Majoritatea locuitorilor sunt români - 98,78%. Pentru un procent de 1,2% din populație, apartenența etnică nu este cunoscută (Rezultatele finale ale Recensământului din 2011: "Tab8. Populația stabilă după etnie – județe, municipii, orașe, comune". Institutul Național de Statistică din România, iulie 2013).

Din punct de vedere confesional, majoritatea locuitorilor sunt ortodocși (98,62%), respectiv 2.998, iar 4 locuitori sunt creștini de rit vechi. Pentru 36 de locuitori, respectiv 1,18%

din populație, nu este cunoscută apartenența confesională (Rezultatele finale ale Recensământului din 2011: "Tab13. Populația stabilă după religie – județe, municipii, orașe, comune". Institutul Național de Statistică din România).

Comparând numărul total de locuitori existent în comuna Gologanu în 2002 - de 3.113, cu cel din 2007 – de 3.392 și cel din 2011 când se înregistrau 3.040 locuitori, se observă că numărul populației la ultimul recensământ a fost într-o reală scădere față de anii anteriori (Populația satelor componente la recensământul din 2002. Pe atunci comuna încă nu exista, ea fiind înființată la o dată ulterioară. "Recensământul Populației și al Locuințelor 2002 – populația unităților administrative pe etnii"; Anuarul demografic al județului Vrancea - 2007).

Acest lucru este cauzat în principal de contextul economic local defavorabil care a determinat plecarea unui procent însemnat din populația activă spre mediul urban sau în străinătate, alegând țări precum Italia (90%), iar restul de 10% Spania, Grecia, Germania, Marea Britanie, locații care oferă mai multe locuri de muncă.

Datorită perioadei de tranziție în care ne aflăm, a lipsei bazei materiale, a prețurilor foarte ridicate a utilajelor agricole, locuitorii au ales și varianta pentru moment mai sigură, de a lucra în continuare în unitățile industriale și comerciale din județ.

În anul 2011 din populația totală de peste 19 ani, 2.528 locuitori – 1.303 erau femei și 1.225 bărbați, rezultând un potențial demografic încurajator pentru demararea unor proiecte viitoare, necesare dezvoltării socio-economice a comunității.

Creșterile sau descreșterile ratelor natalității pe unități administrative sunt în general direct proporționale cu populația medie a comunelor și implicit cu numărul femeilor de vârstă fertilă.

Studiind structura populației stabilă de 10 ani și peste, pe sexe și după nivelul de educație, care de asemenea reprezintă un factor decisiv în relansarea dezvoltării durabile a comunei, reiese că se va putea apela la forță de muncă locală calificată (<http://www.vrancea.insse.ro/main.php?id=474>). Situația este redată în tabelul de mai jos:

http://www.vrancea.inse.ro/main.php?id=474). Situația este redată în tabelul de mai jos:

JUDEȚUL / COMUNA	TOTAL Populația stabilă de 10 ani și peste	NIVELUL INSTITUȚIEI DE ÎNVĂȚĂMÂNT ABSOLVITE									
		Superior		Postliceal și de maiștri	Secundar			Primar	Fără școală absolvită		
		TOTAL	Din care: Universitar de licență		TOTAL	Superior			TOTAL	Din care: Persoane analfabete	
						Liceal	Profesional și de ucenici	Inferior - gimnazial			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
VRANCEA											
Ambele sexe	302.080	27.333	25.134	7.379	196.192	60.923	37.516	97.753	58.207	12.969	6.637
Masculin	146.567	12.861	11.873	3.235	100.588	29.707	25.013	45.868	24.620	5.263	2.415
Feminin	155.513	14.472	13.261	4.144	95.604	31.216	12.503	51.885	33.587	7.706	4.222
GOLOGANU											
Ambele sexe	2.816	104	95	38	1.876	570	503	803	718	80	30
Masculin	1.370	46	44	13	963	258	343	362	314	34	13
Feminin	1.446	58	51	25	913	312	160	441	404	46	17

Se observă că peste 66% din populația stabilă din comuna Gologanu au cel puțin studii secundare - gimnaziale, profesionale sau liceale, procent situat peste cel de la nivelul județului de doar 65%, iar 3,7% au studii superioare - universitare. La nivelul comunității din Gologanu procentul analfabetismului este de doar 1,06% în totalul populației stabile, situat sub cel calculat la nivelul județului Vrancea de 2,2%.

Conform situației statistice a Agenției Județene de Ocupare a Forței de Muncă Vrancea (AJOFM) la data de 31.12.2013 comuna Gologanu se prezintă astfel:

	Popula- ția stabilă 18 – 62 ani	Din care femei:	Număr ul șomeri- lor	Din care femei:	Ponde- rea șomeri- lor	Din care femei:
TOTALUL LUNII DECEMBRIE 2013						
TOTAL VRANCEA	245.807	122.190	8.870	3.495	3,61%	2,86%
MEDIUL URBAN	105.279	54.824	2.531	1.087	2,40%	1,98%
MEDIUL RURAL	140.528	67.366	6.339	2.408	4,51%	3,57%
GOLOGANU	2.006	974	21	11	1,05%	1,13%

(<http://www.vrancea.anofm.ro/statistica.htm>).

Rezultă că ponderea șomerilor în totalul populației stabile cu vârstă între 18-62 ani este de 1,05%, sub cea existentă la nivelul județului Vrancea. Comuna Gologanu se situează printre comunele cu cel mai scăzut nivel al șomajului din mediul rural care se situează la 4,51%.

Conform datelor furnizate de către Institutul Național de Statistică, Direcția Județeană de Statistică Vrancea la 15.11.2013 numărul de locuințe în localitatea Gologanu este de 1.164 existente, dintre care o locuință în proprietate majoritară de stat și 1.163 cu proprietate majoritar privată. Această înseamnă o medie de 2,84 locuitori/locuință, medie inferioară celei pe țară din mediul rural – 3,03 persoane/loc.

Majoritatea gospodăriilor din comună sunt formate dintr-o singură familie.

Aceste informații pot fi utilizate în lucrări și cercetări asupra unor aspecte prioritare ale dezvoltării durabile, privind dezvoltarea rețelei așezărilor umane și ale amenajării teritoriului, cele ale aspectelor calității vieții legate de condițiile de locuit (inclusiv ale utilizării fondului unităților de locuit), privind fundamentarea dezvoltării construcțiilor de locuințe și a dotărilor edilitare necesare, cele legate de mediul ambiant.

În plus, cerințele prioritare ale fundamentării strategiei și programelor de dezvoltare regională, precum și a programelor de dezvoltare economică și socială a unor regiuni și zone defavorizate, vor putea fi satisfăcute prin valorificarea corespunzătoare a informațiilor disponibile despre demografia locală.

4. Scop

Strategia de Dezvoltare a Comunei Gologanu pentru perioada 2014 – 2020 își propune dezvoltarea locală pe baze durabile prin:

- Pregătirea actorilor locali în planificarea dezvoltării locale pe baza conștientizării valorilor, a potențialului local;
- Inițierea parteneriatelor inter-instituționale și inter-sectoriale;
- Asigurarea implicării cetățenilor și educării în spiritul consultării și participării în planificarea resurselor pentru dezvoltarea comunei;
- Integrarea în cadrul demersurilor strategice a aspectelor sociale, economice cu cele de dezvoltare teritorială;
- Inițierea unei noi relații urban-rural cu unitățile administrativ teritoriale din aria de influență reciprocă.

Scopul strategiei de dezvoltare a serviciilor sociale este de a asigura condițiile furnizării unor servicii de calitate, care implicit să conducă la îmbunătățirea calității vieții familiilor și persoanelor sărace, fără niciun venit sau cu venituri foarte mici, a persoanelor cu dizabilități,

a șomerilor, a pensionarilor, precum și a altor categorii de persoane defavorizate din comuna Gologanu. Cu alte cuvinte, scopul acestei strategii este de a permite persoanelor, grupurilor și colectivităților să-și rezolve problemele care apar în cadrul procesului de adaptare la o societate în permanentă evoluție, să identifice cauzele care pot conduce la compromiterea echilibrului de funcționare socială și să acționeze în vederea ameliorării condițiilor economice și sociale ale categoriilor țintă.

Capitolul II

Principii și valori

Sistemul național de asistență socială se întemeiază pe următoarele valori și principii generale:

- a) Solidaritatea socială, potrivit căreia întreaga comunitate participă la sprijinirea persoanelor vulnerabile care necesită suport și măsuri de protecție socială pentru depășirea sau limitarea unor situații de dificultate, în scopul asigurării incluziunii sociale a acestei categorii de populație;*
- b) Subsidiaritatea, potrivit căreia, în situația în care persoana sau familia nu își poate asigura integral nevoile sociale, intervin colectivitatea și structurile ei asociative și, complementar, statul;*
- c) Universalitatea, potrivit căreia fiecare persoană are dreptul la asistență socială, în condițiile prevăzute de lege;*
- d) Respectarea demnității umane, potrivit căreia fiecărei persoane îi este garantată dezvoltarea liberă și deplină a personalității, îi sunt respectate statutul individual și social și dreptul la intimitate și protecție împotriva oricărui abuz fizic, psihic, intelectual, politic sau economic;*
- e) Abordarea individuală, potrivit căreia măsurile de asistență socială trebuie adaptate situației particulare de viață a fiecărui individ; acest principiu ia în considerare caracterul și cauza unor situații de urgență care pot afecta abilitățile individuale, condiția fizică și mentală, precum și nivelul de integrare socială a persoanei; suportul adresat situației de dificultate individuală constă inclusiv în măsuri de susținere adresate membrilor familiei beneficiarului;*
- f) Parteneriatul, potrivit căruia autoritățile publice centrale și locale, instituțiile publice și private, organizațiile neguvernamentale, instituțiile de cult recunoscute de lege, precum și membrii comunității stabilesc obiective comune, conlucrează și mobilizează toate resursele necesare pentru asigurarea unor condiții de viață decente și demne pentru persoanele vulnerabile;*
- g) Participarea beneficiarilor, potrivit căreia beneficiarii participă la formularea și implementarea politicilor cu impact direct asupra lor, la realizarea programelor individualizate de suport social și se implică activ în viața comunității, prin intermediul formelor de asociere sau direct, prin activități voluntare desfășurate în folosul persoanelor vulnerabile;*
- h) Transparența, potrivit căreia se asigură creșterea gradului de responsabilitate a administrației publice centrale și locale față de cetățean, precum și stimularea participării active a beneficiarilor la procesul de luare a deciziilor;*
- i) Nediscriminarea, potrivit căreia persoanele vulnerabile beneficiază de măsuri și acțiuni de protecție socială fără restricție sau preferință față de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, opinie, sex ori orientare sexuală, vârstă, apartenență politică, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată;*

- j) *Eficacitate, potrivit căreia utilizarea resurselor publice are în vedere îndeplinirea obiectivelor programate pentru fiecare dintre activități și obținerea celui mai bun rezultat în raport cu efectul proiectat;*
- k) *Eficiența, potrivit căreia utilizarea resurselor publice are la bază respectarea celui mai bun raport cost – beneficiu;*
- l) *Respectarea dreptului la autodeterminare, potrivit căreia fiecare persoană are dreptul de a face propriile alegeri, indiferent de valorile sale sociale, asigurându-se că aceasta nu amenință drepturile sau interesele legitime ale celorlalți;*
- m) *Activizarea, potrivit căreia măsurile de asistență socială au ca obiectiv final încurajarea ocupării, în scopul integrării/reintegrării sociale și creșterii calității vieții persoanei, și întărirea nucleului familial;*
- n) *Caracterul unic al dreptului la beneficiile de asistență socială, potrivit căruia pentru aceeași nevoie sau situație de risc social se poate acorda un singur beneficiu de același tip;*
- o) *Proximitatea, potrivit căreia serviciile sunt organizate cât mai aproape de beneficiar, pentru facilitarea accesului și menținerea persoanei cât mai mult posibil în propriul mediu de viață;*
- p) *Complementaritatea și abordarea integrată, potrivit căroră, pentru asigurarea întregului potențial de funcționare socială a persoanei ca membru deplin al familiei, comunității și societății, serviciile sociale trebuie corelate cu toate nevoile beneficiarului și acordate integrat cu o gamă largă de măsuri și servicii din domeniul economic, educațional, de sănătate, cultural, etc.;*
- q) *Concurența și competitivitatea, potrivit căroră furnizorii de servicii sociale, publici și privați, trebuie să se preocupe permanent de creșterea calității serviciilor acordate și să beneficieze de tratament egal pe piața serviciilor sociale;*
- r) *Egalitatea de șanse, potrivit căreia beneficiarii, fără niciun fel de discriminare, au acces în mod egal la oportunitățile de împlinire și dezvoltare personală, dar și la măsurile și acțiunile de protecție socială;*
- s) *Confidențialitatea, potrivit căreia pentru respectarea vieții private, beneficiarii au dreptul la păstrarea confidențialității asupra datelor personale și informațiilor referitoare la viața privată și situația de dificultate în care se află;*
- t) *Echitatea, potrivit căreia toate persoanele care dispun de resurse socioeconomice similare, pentru aceleași tipuri de nevoi, beneficiază de drepturi sociale egale;*
- u) *Focalizarea, potrivit căreia beneficiile de asistență socială și serviciile sociale se adresează celor mai vulnerabile categorii de persoane și se acordă în funcție de veniturile și bunurile acestora;*
- v) *Dreptul la liberă alegere a furnizorului de servicii, potrivit căruia beneficiarul sau reprezentantul legal al acestuia are dreptul de a alege liber dintre furnizorii acreditați.*
(art. 5 din legea asistenței sociale nr. 292/2011)

Capitolul III

Obiectivele strategiei

1. *Obiectivul general al prezentei strategii îl reprezintă diversificarea și dezvoltarea serviciilor de asistență socială prin asigurarea aplicării politicilor sociale din domeniul protecției copilului, familiei, persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități, precum și altor persoane, grupuri sau comunități în vederea asigurării de servicii sociale de calitate care să aibă o abordare*

integrată a nevoilor, în relație cu situația economică, starea de sănătate, nivelul de educație și mediul social de viață al beneficiarilor.

Prezenta strategie se focalizează pe protejarea, apărarea și garantarea tuturor drepturilor omului, așa cum sunt menționate în Declarația Universală a Drepturilor Omului și Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, în contextul ansamblului drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Prin implementarea ei se va asigura creșterea calității vieții copiilor și persoanelor aflate în situații de risc, urmărindu-se ca toate serviciile să respecte standardele minime naționale prevăzute prin reglementări legale, care pot fi verificate în mod periodic într-un sistem competent, coerent și unitar.

Strategia subliniază rolul primordial al familiei în creșterea, îngrijirea și educarea copilului, în asistența persoanei cu handicap, a persoanei vârstnice sau a oricărei alte persoane aflată în situație de risc de excludere socială și faptul că eforturile societății trebuie îndreptate în direcția întăririi și susținerii familiei în asumarea responsabilităților. Totodată, se recunoaște faptul că responsabilizarea familiei în spiritul noului pachet legislativ în domeniul asistenței sociale nu se poate realiza fără o abordare sistematică a problemelor cu care se confruntă copiii și familiile acestora.

2. Obiective specifice:

2.1 Obiectiv specific nr. 1: Implementarea unitară și coerentă a prevederilor legale din domeniul asistenței sociale, corelate cu nevoile și problemele sociale ale grupului țintă;

2.2 Obiectiv specific nr. 2: Înființarea și actualizarea continuă a unei baze de date care să cuprindă informații privind beneficiarii (date de contact, vârstă, nivel de pregătire școlară și profesională, etc.), informații privind prestațiile acordate (ajutoare sociale, ajutoare pentru încălzirea locuinței, alocații de susținere, etc.), cuantumul și data acordării acestora, precum și alte informații relevante pentru completarea bazei de date;

2.3 Obiectiv specific nr. 3: Înființarea și implementarea unui sistem armonizat, integrat și performant de furnizare a tuturor categoriilor de servicii sociale la nivelul comunei Gologanu;

2.4 Obiectiv specific nr. 4: Realizarea unor parteneriate public – public, public – privat cu alte autorități sau instituții publice, ONG – uri, centre sociale, etc., adaptate nevoilor sociale și resurselor disponibile la nivelul comunei Gologanu, inițiate și realizate după efectuarea unor studii de piață referitoare la nevoile sociale și prioritățile generale ale comunității locale;

2.5 Obiectiv specific nr. 5: Dezvoltarea unor atitudini proactive și participative în rândul populației localității și a beneficiarilor de servicii sociale.

Capitolul IV

Grupul țintă și problemele sociale ale categoriilor cuprinse în grupul țintă

Conform Legii asistenței sociale nr. 292/2011, "grupul vulnerabil desemnează persoane sau familii care sunt în risc de a-și pierde capacitatea de satisfacere a nevoilor zilnice de trai din cauza unor situații de boală, dizabilitate, sărăcie, dependență de droguri sau de alcool, ori a altor situații care conduc la vulnerabilitate economică și socială". Art. 30 alin. (2) din aceeași lege stabilește categoriile de beneficiari ai serviciilor sociale, după cum urmează:

1. Copilul și/sau familia.

1.1 prin termenul copil se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu în condițiile legii;

- 1.2 prin familie se înțelege soțul și soția sau soțul, soția și copiii lor necăsătoriți, care au domiciliul ori reședința comună înscrisă în actele de identitate și care gospodăresc împreună;
- 1.3 se consideră familie și frații fără copii, care gospodăresc împreună și au domiciliul sau reședința comună, separat de domiciliul ori reședința părinților;
- 1.4 se asimilează termenului familie, bărbatul și femeia necăsătoriți, cu copiii lor și ai fiecăruia dintre ei, care locuiesc și gospodăresc împreună, dacă aceasta se consemnează în ancheta socială;
- 1.5 familia extinsă desemnează copilul, părinții și rudele acestuia până la gradul IV inclusiv.
2. Persoanele cu dizabilități, în baza Legii nr. 448/2006 (republicată) privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, sunt definite ca fiind "acele persoane cărora mediul social, neadaptat deficiențelor lor fizice, senzoriale, psihice, mentale și/sau asociate, le împiedică total sau le limitează accesul cu șanse egale la viața societății, necesitând măsuri de protecție în sprijinul integrării și incluziunii sociale".
3. Persoanele vârstnice sunt considerate în sensul Legii nr. 17/2000, republicată, privind asistența socială a persoanelor vârstnice, acele persoane care au împlinit vârsta de pensionare stabilită de lege.
4. Victimele violenței în familie. Legea nr. 25/2012 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, la art. 1 alin. 3, definește violența în familie ca fiind "orice acțiune sau inacțiune intenționată, cu excepția acțiunilor de autoapărare ori de apărare, manifestată fizic sau verbal, săvârșită de către un membru de familie împotriva altui membru al aceleiași familii, care provoacă ori poate cauza un prejudiciu sau suferințe fizice, psihice, sexuale, emoționale ori psihologice, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, constrângerea sau privarea arbitrală de libertate". Aceeași lege clasifică violența în familie după formele ei astfel:
 - 4.1 violența verbală se referă la adresarea printr-un limbaj jignitor, brutal, precum utilizarea de insulte, amenințări, cuvinte și expresii degradante sau umilitoare;
 - 4.2 violența psihologică se referă la impunerea voinței sau a controlului personal, provocarea de stări de tensiune și de suferință psihică în orice mod și prin orice mijloace, violență demonstrativă asupra obiectelor și animalelor, prin amenințări verbale, afișare ostentativă a armelor, neglijare, controlul vieții personale, acte de gelozie, constrângerile de orice fel, precum și alte acțiuni cu efect similar;
 - 4.3 violența fizică se referă la vătămarea corporală ori a sănătății prin lovire, înfrângere, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, inclusiv mascate ca fiind rezultatul unor accidente, prin otrăvire, intoxicare, precum și alte acțiuni cu efect similar;
 - 4.4 violența sexuală se referă la agresiunea sexuală, impunerea de acte degradante, hărțuire, intimidare, manipulare, brutalitate în vedere întreținerii unor relații sexuale forțate, viol, conjugal;
 - 4.5 violența economică se referă la interzicerea activității profesionale, privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate, acțiunea de sustragere intenționată a bunurilor persoanei, interzicerea dreptului de a poseda, folosi și dispune de bunurile comune, control inechitabil asupra bunurilor și resurselor

- comune, refuzul de a susține familia, impunerea de munci grele și nocive în detrimentul sănătății, inclusiv unui membru de familie minor, precum și alte acțiuni cu efect similar;
- 4.6 violența socială – impunerea izolării persoanei de familie, comunitate și de prieteni, interzicerea frecventării instituției de învățământ, impunerea izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială, privare intenționată de acces la informație, precum și alte acțiuni cu efect similar;
- 4.7 violența spirituală se referă la subestimarea sau diminuarea importanței satisfacerii necesităților moral – spirituale prin interzicerea, limitarea, ridiculizarea, penalizarea aspirațiilor membrilor de familie, a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice, impunerea aderării la credințe și practici spirituale și religioase inacceptabile, precum și alte acțiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare.
5. Persoanele fără adăpost "reprezintă o categorie socială formată din persoane singure ori familii care, din motive singulare sau cumulate de ordin social, medical, financiar – economic, juridic, ori din cauza unor situații de forță majoră, trăiesc în stradă, locuiesc temporar la prieteni sau cunoscuți, se află în incapacitate de a susține o locuință în regim de închiriere ori sunt în risc de evacuare, se află în instituții sau penitenciare de unde urmează ca în termen de două luni să fie externate, respectiv eliberate și nu au domiciliu sau reședință".
6. Persoane cu diferite adicții, respectiv consum de alcool, droguri, alte substanțe toxice, internet, jocuri de noroc, etc.
7. Victimele traficului de persoane – "victima traficului de persoane reprezintă persoana fizică, subiect pasiv al faptelor de amenințare, violență sau al altor forme de constrângere, răpire, fraudă, înșelăciune și abuz de autoritate, indiferent dacă participă sau nu în procesul penal în calitate de parte vătămată".
8. Persoanele private de libertate sunt persoanele sancționate cu măsura educativă a internării într-un centru educativ sau într-un centru de detenție, persoane condamnate cu pedeapsa închisorii ori a detenției pe viață, persoanele arestate preventiv din locurile de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.
9. Persoanele sancționate cu măsură educativă sau pedeapsă neprivativă de libertate aflate în supravegherea serviciilor de probațiune, persoane care au săvârșit infracțiuni și pentru care instanța de judecată a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei închisorii ori minori pentru care instanța de judecată a dispus măsura educativă a libertății supravegheate.
10. Persoane cu afecțiuni psihice. Recurgând la "Dicționarul Explicativ al Limbii Române" la cuvântul boală găsim următoarea definiție: "modificare organică sau funcțională a echilibrului normal al organismului; proces patologic care afectează organismul; maladie, afecțiune, beteșug". Nu găsim explicată integral noțiunea de boală psihică. În ceea ce privește psihicul găsim următoarea definiție: "formă specifică de reflectare a realității produsă de activitatea sistemului nervos și prezentă la animalele superioare; totalitatea fenomenelor și proceselor proprii acestei reflectări; structură sufletească proprie unui individ". Combinând cele două definiții putem trage concluzia că boala psihică este o modificare organică sau funcțională prin care se deformează forma specifică de reflectare a realității produsă de activitatea sistemului nervos, dar prin care se deformează și structura sufletească proprie unui individ.

11. Persoane din comunități izolate.
12. Șomeri de lungă durată. Conform Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor de șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, șomerul de lungă durată este definit ca fiind "persoana care este șomer pe o perioadă mai mare de 12 luni, în cazul persoanelor cu vârsta de minimum 25 de ani și pe o perioadă de 6 luni, în cazul persoanelor cu vârsta cuprinsă între 16 ani și până la împlinirea vârstei de 25 de ani".
13. Servicii sociale de suport pentru aparținătorii beneficiarilor.
14. Persoane de etnie romă. Grupurile etnice sunt acele grupuri sociale cu tradiții culturale comune care au sentimentul identității ca subgrup în cadrul societății dominante. Membrii acestor grupuri diferă de ceilalți membri prin anumite trăsături culturale specifice: limba distinctivă, religie, tradiții folclorice (obiceiuri, îmbrăcăminte), tradiții culturale, comportament sau mod de viață. Ceea ce este specific și important este sentimentul identității și autoaprecierea lor ca fiind diferiți de majoritate, conștientizând deosebirea dintre noi-imaginea de sine și ei-imaginea celorlalți, trăind, de obicei, fie datorită impunerii grupului dominant, fie datorită alegerii lor, în anumite zone sau cartiere periferice. (Construcția identității minoritare de eterogenitate culturală – Nicoleta Turliuc, Ed. Polirom, 1996, p.55-56)
La nivelul comunei Gologanu grupul țintă este format din următoarele categorii de beneficiari:

1. Copiii și familiile aflate în dificultate identificate sunt:
 - a) Familii monoparentale;
 - b) Familii tinere;
 - c) Copii separați de părinți sau cu risc de separare, copii cu părinți plecați la muncă în străinătate.Problemele sociale ale copiilor și familiilor aflate în dificultate sunt:
 - a) Lipsa locuinței;
 - b) Lipsa actelor de identitate;
 - c) Resurse financiare insuficiente și dificultăți în gestionarea lor;
 - d) Dificultăți în găsirea unui loc de muncă;
 - e) Familii cu climat social defavorabil;
 - f) Abandonul școlar și delincvența juvenilă;
 - g) Probleme de sănătate;
 - h) Dificultăți în obținerea unor drepturi;
 - i) Sărăcie;
 - j) Condiții improprii de locuit.
2. Problemele sociale ale persoanelor cu dizabilități (minor și adulți) sunt:
 - a) Accesibilitate, inclusiv în propria locuință;
 - b) Lipsa locurilor de muncă protejate;
 - c) Lipsa profesioniștilor în servicii specializate;
 - d) Atitudinea discriminatorie a societății;
 - e) Situația materială precară;
 - f) Absența suportului pentru familia care are în întreținere persoana cu handicap;
 - g) Lipsa centrelor de zi, specializate pe tipuri de handicap.
3. Problemele sociale ale persoanelor vârstnice sunt:
 - a) Sănătatea precară;
 - b) Venituri mici în raport cu necesitățile;

- c) Izolare, singurătate;
 - d) Capacitatea scăzută de autogospodărire;
 - e) Absența suportului pentru familia care are în îngrijire un vârstnic dependent;
 - f) Un număr insuficient de locuri în Centrele de asistență medico – socială din județ;
 - g) Nevoi spirituale;
 - h) Lipsa locuinței.
4. Problemele sociale ale șomerilor de lungă durată:
- a) Resurse financiare insuficiente și dificultăți în gestionarea acestora;
 - b) Dificultăți în găsirea unui loc de muncă;
 - c) Sănătate precară;
 - d) Dependența de alcool;
 - e) Neacceptarea situației în care se află.
5. Alte persoane în situații de risc social.

Capitolul V Tipuri de servicii sociale

Serviciile sociale reprezintă activitatea sau ansamblul de activități realizate pentru a răspunde nevoilor sociale, precum și celor speciale, individuale, familiale sau de grup, în vederea depășirii situațiilor de dificultate, prevenirii și combaterii riscului de excluziune socială, promovării incluziunii sociale și creșterii calității vieții.

Serviciile sociale sunt servicii de interes general și se organizează în forme/structuri diverse, în funcție de specificul activității/activităților derulate și de nevoile particulare ale fiecărei categorii de beneficiari.

Serviciile sociale au caracter proactiv și presupun o abordare integrată a nevoilor persoanei în relație cu situația socio-economică, starea de sănătate, nivelul de educație și mediul social de viață al acesteia.

Serviciile sociale se clasifică în funcție de următoarele criterii:

- 1) După scopul lor, pot fi:
 - a) Servicii de asistență și suport pentru asigurarea nevoilor de bază ale persoanei;
 - b) Servicii de îngrijire personală;
 - c) Servicii de recuperare/reabilitare;
 - d) Servicii de inserție/reinserție socială, etc.
- 2) După categoriile de beneficiari, pot fi clasificate în servicii sociale destinate copilului și/sau familiei, persoanelor cu dizabilități, persoanelor vârstnice, victimelor violenței în familie, persoanelor fără adăpost, persoanelor cu diferite adicții, respectiv consum de alcool, droguri, alte substanțe toxice, internet, jocuri de noroc, etc., victimelor traficului de persoane, persoanelor private de libertate, persoanelor sancționate cu măsură educativă sau pedeapsă neprivativă de libertate aflate în supravegherea serviciilor de probațiune, persoanelor cu afecțiuni psihice, persoanelor din comunități izolate, șomerilor de lungă durată, precum și servicii sociale de suport pentru aparținătorii beneficiarilor;
- 3) După regimul de asistare, pot fi:
 - a) Servicii de cazare, pe perioadă determinată sau nedeterminată – centre rezidențiale, locuințe protejate, adăposturi de noapte, etc.;
 - b) Servicii fără cazare – centre de zi, centre și/sau unități de îngrijire la domiciliu, cantine sociale, servicii mobile de acordare a hranei, ambulanța socială, etc.;

- 4) După locul de acordare, serviciile sociale se asigură:
 - a) La domiciliul beneficiarului;
 - b) În centre de zi;
 - c) În centre rezidențiale;
 - d) La domiciliul persoanei care acordă serviciul;
 - e) În comunitate;
- 5) După regimul juridic al furnizorului, pot fi organizate ca structuri publice sau private;
- 6) După regimul de acordare, serviciile se acordă în regim normal și regim special:
 - a) Servicii acordate în regim de accesare, contractare și documentare uzuale;
 - b) Servicii acordate în regim special cu eligibilitate și accesibilitate extinsă, care vizează măsurile preventive care se oferă în regim de birocrație redusă și un set de servicii sociale, care vor fi accesate de beneficiari doar în condițiile păstrării anonimatului, respectiv de persoane dependente de droguri, alcool, prostituate, victimele violenței în familie, etc. serviciile acordate în regim special pot fi furnizate fără a încheia contract cu beneficiarii;
 - c) Categoria serviciilor acordate în regim special este reglementată prin lege specială.

Capitolul VI

Implementarea, monitorizarea și evaluarea strategiei

Implementarea acțiunilor stabilite în cadrul prezentei strategii presupune un proces de planificare bazat pe obiectivele și nevoile locale, precum și pe resursele materiale, financiare și umane disponibile. De asemenea, implementarea strategiei se va realiza în concordanță cu strategiile existente la nivel național, cu modificările legislative ulterioare și în funcție de contextul social la nivelul comunității, de evoluția nevoilor persoanelor beneficiare și de numărul acestora.

Monitorizarea și evaluarea implementării strategiei constă, în principal, în verificarea atingerii obiectivelor prevăzute. Monitorizarea și evaluarea se va realiza de către persoana responsabilă, în mod periodic, anual și la încheierea perioadelor de implementare a planului operațional, pe baza indicatorilor de realizare și a gradului de realizare a rezultatelor. Persoana responsabilă cu implementarea activităților planificate va întocmi planuri de acțiune anuale privind stadiul implementării.

Capitolul VII

Componentele și direcțiile de acțiune ale strategiei

Serviciile de asistență socială și protecție specială a persoanelor aflate în imposibilitatea de a-și exercita drepturile și obligațiile legale (copii, persoane cu dizabilități, persoane vârstnice, etc.) necesită stabilirea unor direcții clar definite, în concordanță cu standardele europene.

Prezenta strategie definește viziunea spre care tind furnizorii publici și privați de servicii sociale, pe baza unui plan operațional pentru implementarea strategiei pe perioada 2017 – 2022, care vizează:

- Crearea unui sistem comprehensiv și eficient de servicii sociale la nivelul comunei, capabil să asigure incluziunea socială a tuturor categoriilor vulnerabile și creșterea calității vieții persoanei;
- Modelarea unei societăți active, a unui mediu comunitar sigur, responsabil și solidar, apt să dezvolte măsuri de protecție adecvate pentru persoanele dezavantajate;
- Dezvoltarea serviciilor sociale orientate spre promovarea autonomiei persoanei vulnerabile și creșterea capacității acestora de integrare socială;

- Diversificarea serviciilor sociale pentru copii și persoanele adulte vulnerabile din punct de vedere social;
- Accesibilizarea și adaptabilizarea serviciilor sociale prin deschiderea lor către comunitate și implicarea comunității în furnizarea de servicii;
- Asigurarea accesului echitabil și nediscriminatoriu la serviciile sociale oferite.

Astfel, prin implementarea prezentei strategii se va asigura creșterea calității vieții copilului

și a persoanelor adulte vulnerabile din punct de vedere social, urmărindu-se ca toate serviciile oferite pentru aceste categorii de persoane să respecte standardele minime prevăzute prin reglementări legale care să fie verificate în mod periodic într-un sistem competent, coerent și unitar.

Direcții de acțiune

- A) Implementarea prevederilor Strategiei Naționale privind Protecția Drepturilor Copilului în perioada 2015 – 2020, conform nevoilor și priorităților existente la nivel local

Măsuri:

1. Îmbunătățirea accesului copiilor la servicii de calitate
 - 1.1 Creșterea gradului de acoperire a serviciilor la nivel local:
 - Creșterea accesului copiilor la servicii de sănătate de tip preventiv și curativ;
 - Creșterea accesului copiilor la educație;
 - Dezvoltarea de facilități destinate activităților recreative și petrecere a timpului liber de către copii;
 - Dezvoltarea de servicii comunitare integrate.
 - 1.2 Creșterea calității serviciilor furnizate copiilor:
 - Creșterea calității serviciilor sociale destinate copiilor;
 - Asigurarea calității serviciilor medicale pentru copii;
 - Creșterea calității profesionale a resurselor umane din serviciile sociale, de educație și de sănătate pentru copii.
 - 1.3 Creșterea capacității beneficiarilor de a accesa și utiliza serviciile destinate copilului și familiei:
 - Creșterea gradului de cunoaștere și de conștientizare de către copii și familiile acestora a drepturilor și responsabilităților lor și a serviciilor pe care aceștia le pot accesa;
 - Dezvoltarea competențelor parentale în ceea ce privește creșterea, îngrijirea și educarea copiilor;
 - Implicarea comunității în asigurarea respectării drepturilor copilului.
 - 1.4 Întărirea capacității de evaluare și monitorizare a drepturilor copilului și a situației sociale a acestuia:
 - Crearea unui mecanism de identificare și monitorizare a tuturor copiilor vulnerabili.
2. Respectarea drepturilor și promovarea incluziunii sociale a copiilor aflați în situații vulnerabile
 - 2.1 Asigurarea unui minim de resurse pentru copii, în cadrul unui program național antisărăcie, cu atenție specială pe copii:
 - Creșterea accesului copiilor săraci la serviciile de bază.

- 2.2 Eliminarea barierelor de atitudine și mediu în vederea reabilitării și reintegrării sociale a copiilor cu dizabilități:
 - Dezvoltarea unui sistem integrat de depistare precoce și evaluare complexă a copilului cu dizabilități;
 - Furnizarea de servicii integrate sociale, de sănătate și educaționale accesibile pentru copii cu dizabilități și familiile acestora;
 - Susținerea familiilor cu copii cu dizabilități în vederea creșterii și îngrijirii în familie;
 - Dezvoltarea de atitudini pozitive în familie și societate, față de copii cu dizabilități;
 - Creșterea incluziunii educaționale a copiilor cu dizabilități și/sau cerințe educaționale speciale.
- 2.3 Încurajarea reintegrării sociale și familiale a copiilor în conflict cu legea și prevenirea recidivelor:
 - Eliminarea culturii impunității față de copilul aflat în conflict cu legea.
- 2.4 Reducerea influenței factorilor de risc și dezvoltarea influenței factorilor de protecție la consumul de droguri și alte substanțe nocive pentru copii, corelat cu diversificarea serviciilor de asistență integrată a consumului de substanțe:
 - Conștientizarea de către copii, familie și comunitate a efectelor grave ale consumului de droguri sau de alte substanțe nocive în rândul copiilor.
- 2.5 Oferirea de sprijin adecvat copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate, precum și persoanelor care îi îngrijesc:
 - Dezvoltarea de măsuri specifice și servicii de suport pentru copiii cu părinți plecați la muncă în străinătate;
 - Creșterea rolului școlii în compensarea deficitului de suport generat de lipsa părinților.
- 2.6 Promovarea unui stil de viață sănătos în rândul adolescenților:
 - Asigurarea de servicii de sănătate în rândul copiilor și adolescenților.
3. Prevenirea și combaterea oricăror forme de violență:
 - 3.1 Promovarea valorilor non-violenței și implementarea unor acțiuni de sensibilizare:
 - Creșterea gradului de cunoaștere și de conștientizare de către copil, părinți, profesioniști și populația generală a tuturor formelor de violență;
 - Scăderea expunerii copiilor la violență în mass-media și mediul on-line.
 - 3.2 Reducerea fenomenului violenței în rândul copiilor:
 - Măsuri de prevenire și combaterea oricăror forme de violență asupra copilului.
4. Încurajarea participării copiilor la luarea deciziilor care îi privesc:
 - 4.1 Dezvoltarea mecanismelor care să asigure participarea copiilor:

- Asigurarea accesului echitabil la informații adecvate pentru toți copiii;
 - Susținerea diversificării formelor de participare a copiilor.
- B) Implementarea prevederilor Strategiei Naționale privind Incluziunea Socială a persoanelor cu Dizabilități 2014 – 2020 conform nevoilor și priorităților existente la nivel local

Direcțiile strategice ale politicilor sociale în favoarea persoanelor cu dizabilități în perioada 2014 – 2020:

1. Accesibilitate;
2. Participare;
3. Egalitate;
4. Ocuparea forței de muncă;
5. Educație și formare;
6. Protecție socială;
7. Sănătate;
8. Acțiune externă.

Măsuri:

1. Accesibilitate:
 - a) Mediu construit și infrastructură:
 - Informarea persoanelor cu dizabilități și a familiilor cu privire la drepturile lor în domeniul accesibilizării mediului fizic;
 - Informarea publicului larg cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități privind accesibilizarea mediului;
 - b) Transport:
 - Informarea persoanelor cu dizabilități cu privire la reglementările legale și la facilitățile comunității privind accesibilizarea transportului public;
 - Informarea publicului larg cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități privind accesibilizarea transportului public;
 - c) Informare și comunicare:
 - Informarea persoanelor cu dizabilități, a familiilor acestora și a publicului larg cu privire la drepturile cetățenești și modalitățile de accesibilizarea informației și comunicării.
2. Participare:
 - a) Viață independentă:
 - Continuarea procesului de prevenire a instituționalizării concomitent cu dezvoltarea serviciilor alternative de sprijin pentru viață independentă și integrare în comunitate;
 - Asigurarea condițiilor pentru ca persoanele cu dizabilități să aibă acces real la toate organizațiile, structurile, bunurile și serviciile obișnuite ale comunității;
 - Dezvoltarea măsurilor de combatere a sărăciei în rândul persoanelor cu dizabilități;
 - Dezvoltarea măsurilor pentru ca persoanele cu dizabilități să aibă acces la beneficii și programe privind pensionarea, în condiții de echitate socială;
 - Încurajarea și sprijinirea participării persoanelor cu dizabilități la activități sportive, de recreere și culturale de masă, precum și la evenimente dedicate lor;

- Conștientizarea și sensibilizarea comunității cu privire la dreptul persoanelor cu dizabilități la viață independentă și participativă în societate;
- b) *Viață de familie, respectul pentru viață privată:*
 - Sprijinirea traiului independent al persoanelor cu dizabilități;
 - Asigurarea măsurilor pentru respectarea drepturilor și responsabilităților persoanelor cu dizabilități, în legătură cu tutela, custodia, curatela, adopția copiilor sau altele asemenea, având ca prioritate interesul superior al copilului;
 - Asigurarea măsurilor privind respectarea drepturilor copiilor cu dizabilități în viața de familie – prevenirea ascunderii, abandonării, neglijării și segregării copiilor cu dizabilități;
 - Asigurarea măsurilor privind prevenirea separării copilului de părinți, pe motiv de dizabilitate, exceptând cazurile în care autoritățile în drept stabilesc prin lege, că separarea este în interesul copilului;
 - Asigurarea confidențialității informațiilor privind sănătatea și reabilitarea persoanelor cu dizabilități, în aceleași condiții ca și pentru ceilalți cetățeni;
 - Conștientizarea persoanelor cu dizabilități și a comunității cu privire la dreptul tuturor cetățenilor la viața privată;
- c) *Participarea la viață publică și politică:*
 - Eliminarea barierelor administrative și atitudinal – comportamentale în vederea asigurării unei participării echitabile a persoanelor cu dizabilități la viața publică;
 - Eliminarea barierelor privind accesul persoanelor cu dizabilități la viața politică, la exercitarea dreptului de a alege și de a fi aleși în structurile politice ale statului;
- d) *Acces la justiție:*
 - Asigurarea accesului efectiv la actul de justiție pentru persoanele cu dizabilități, în condiții de egalitate cu ceilalți, în toate domeniile vieții;
 - Asigurarea recunoașterii capacității juridice a persoanelor cu dizabilități, în condiții de egalitate cu ceilalți cetățeni;
 - Asigurarea sprijinului în exercitarea capacității juridice;
 - Facilitarea asigurării dreptului persoanelor cu dizabilități de a deține sau moșteni proprietăți, de a-și gestiona propriile venituri, de a avea acces egal la împrumuturi bancare, ipoteci și alte forme de credit financiar și altele asemenea, în condiții de egalitate cu ceilalți cetățeni.
- 3. *Egalitate:*
 - Aplicarea bazei legislative privind garantarea drepturilor și libertăților cetățenești, prevenirea și combaterea abuzurilor, torturii sau a relexor tratamente asupra persoanelor cu dizabilități;
 - Promovarea unor măsuri de prevenire și combaterea discriminării, abuzării femeilor și fetelor cu dizabilități;
 - Conștientizarea/sensibilizarea comunității privind problematica dizabilității și necesitatea prevenirii și combaterii discriminării și abuzului asupra persoanelor cu dizabilități.
- 4. *Ocuparea forței de muncă:*

- Sprijinirea proiectelor care au ca obiectiv angajarea persoanelor cu dizabilități, "adaptarea rezonabilă" la locul de muncă;
- Promovarea măsurilor în vederea creșterii nivelului de instruire – generală și profesională;
- Îmbunătățirea mecanismelor de monitorizare a impactului măsurilor sociale în favoarea încadrării în muncă a persoanelor cu dizabilități;
- Conștientizarea și sensibilizarea opiniei publice cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități privind încadrarea în muncă a acestora.

5. Educație și formare profesională:

- Asigurarea accesului persoanelor cu dizabilități la învățământul incluziv primar și secundar, gratuit, în condiții de egalitate cu ceilalți, la învățământ superior, formare profesională, educație pentru adulți și formare continuă, fără discriminare și în condiții de egalitate cu ceilalți cetățeni;
- Asigurarea dreptului persoanei cu dizabilități de a alege și o altă formă de educație în situația în care cerințele sale de învățare nu pot fi rezolvate cu expertiza și măsurile de sprijin complementar din școala de masă. Alternativele educaționale speciale vor urmări aceleași obiective generale cu cele ale învățământului de masă;
- Informarea persoanelor cu dizabilități, prin mijloace accesibile, cu privire la oferta de educație și formare profesională, a învățământului de masă și special, disponibilă în comunitate;
- Dezvoltarea și eficientizarea serviciilor de consiliere, orientare școlară și profesională a copiilor/adulților cu dizabilități.

6. Protecție socială:

- Sprijinirea familiilor și a persoanelor care oferă îngrijire în mod neoficial (informal) persoanelor cu dizabilități;
- Asigurarea "transparenței" ofertei comunitare de servicii de sprijin, facilități, programe, de asistență și îngrijire pentru viață independentă, destinate persoanelor cu dizabilități, prin promovarea informațiilor în forme accesibile, astfel încât alegerea serviciilor/facilităților să fie realizată în cunoștință de cauză, prin consimțământul liber exprimat;
- Asigurarea "transparenței" ofertei de facilități și servicii obișnuite ale comunității, prin activități de promovare-informare accesibile referitoare la toate domeniile vieții sociale;
- Sprijinirea familiilor persoanelor cu dizabilități pentru a se implica în accesarea de către persoanele cu dizabilități a serviciilor specializate de sprijin, precum și a serviciilor obișnuite ale comunității, din toate domeniile vieții;
- Optimizarea raportului între măsurile de protecție socială pasivă și activă, în vederea stimulării persoanelor cu dizabilități apte de muncă pentru a se angaja în muncă, în special pe piața liberă a forței de muncă;
- Asigurarea de "pachete" de facilități și servicii flexibile în baza evaluării nevoilor individuale de sprijin ale persoanei cu dizabilități;
- Asigurarea transparenței privind proiectarea și aplicarea planurilor și programelor individuale de asistență și îngrijire;
- Îmbunătățirea sistemului de monitorizare a aplicării măsurilor de sprijin.

7. Sănătate:

- Informarea persoanelor cu dizabilități, în formate accesibile, cu privire la drepturile lor și la oferta de servicii de sănătate din comunitate, inclusiv la serviciile medicale și de recuperare destinate acestora;
- Consultarea persoanelor cu dizabilități pentru a decide în cunoștință de cauză în ceea ce privește măsurile de îngrijire medicală ce le sunt destinate;
- Promovarea de măsuri și programe de prevenire a riscurilor apariției dizabilității (prevenție primară) sau agravării acesteia (prevenție secundară);
- Conștientizarea la nivel public a drepturilor persoanelor cu dizabilități privind accesul la sistemul de sănătate.

8. Acțiune externă:

- Promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități și a bunelor practici în domeniul asistenței sociale a persoanelor cu dizabilități, în cadrul acțiunilor de cooperare interinstituțională.

C) Implementarea prevederilor Strategiei Naționale pentru Prevenirea și Combaterea Fenomenului Violentei în Familie

Direcții de acțiune:

1. Creșterea eficacității programelor de prevenire prin implementarea sistematică a măsurilor de prevenire în vederea reducerii toleranței la violența în familie;
2. Dezvoltarea de atitudini și comportamente non – violente pentru atingerea obiectivului "toleranță zero" față de violența în familie;
3. Asigurarea implementării unitare a legislației în vigoare;
4. Întărirea capacității instituționale de gestionare a violenței în familie corelată cu violența asupra copilului;
5. Crearea unui sistem informațional integrat de înregistrare, raportare și management al cazurilor de violență în familie și violență asupra copilului;
6. Dezvoltarea și consolidarea competențelor profesionale ale resurselor umane în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie/ creșterea calității resurselor umane.

Capitolul VIII

Concluzii

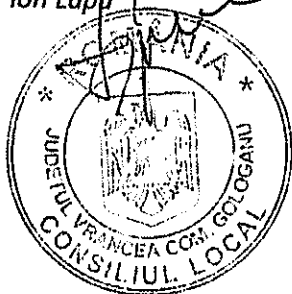
Prezenta strategie asigură un cadru coerent pentru intervenția instituțiilor responsabile și promovează colaborarea între acestea, realizarea unor parteneriate reale, viabile și eficiente. Implicarea autorității locale are un rol foarte important deoarece odată cu creșterea capacității de identificare a nevoilor din comunitate a crescut și numărul cererilor care trebuiesc soluționate. Soluția optimă pentru identificarea și soluționarea precoce a nevoilor este implicarea reală a comunității nu numai a autorității locale.

Conform legislației în vigoare, autoritățile publice locale și toți furnizorii publici de servicii sociale au obligația de a organiza și acorda serviciile sociale, precum și de a planifica dezvoltarea acestora, numai în funcție de nevoile identificate ale persoanelor din comunitate,

de prioritățile asumate, de resursele disponibile și cu respectarea celui mai eficient cost/beneficiu.

Nevoile beneficiarilor și nevoile sistemului de asistență socială sunt complexe, fiind într-o dinamică permanentă, iar calitatea profesională a oamenilor care sunt chemați să răspundă acestor provocări trebuie să fie pe măsură. Astfel, formarea profesională continuă este necesară în vederea asigurării și îmbunătățirii calității serviciilor în conformitate cu standardele de calitate în domeniu.

PRESEDINTE DE SEDINTA,
Ion Lupu

CONTRASEMNEAZA,
SECRETARUL COMUNEI
Rodica Iordachescu